

quo simul aduersus Aristarchos omnes plurimum valebunt. Nā quū lucubrationes nostras in Epistolas Gánonicas eximio nostræ ætatis ornamento Principi illust. D. Episcopo Treccēsi fratri tuo, anno superiore cōsecrassem, seruaui apud me quò te è felici illa tua legatione ad summū Pontificem, iam reducem salutarem. Et quemadmodū Alexander rogatus cui hæreditatem relinqueret & cōmendaret, respondisse fertur, Ei qui optimus esset: Ita si quis de hisce nostris Commētarijs, me roget, tu mihi vnus occurris, Princeps & Antistes optimus omnium ore prædicatus, cui eos relinquam, atque commendem. Id' que vt lubentius faciam, hoc potissimum nomine sum adductus, quòd nō obscuris argumentis habeam exploratum, tãto te ardore ad Euangelicæ philosophiæ lectionem rapi, vt quicquid vbique est disciplinarum, præ hac vna, nugas existimes & fumos. Digneris igitur obtestor, Antistes reuerendissime, & Princeps illustrissime, & Guillaudi tui patrociniū, & operis tibi dicati tutelam alacriter suscipere. Qua in re si nostram expectationem benignitas tua non fecellerit (scio non fallet) animum mihi adijcies, vt eandem aleam in reliquis sacri Evangelij scriptoribus non dubitem experiri. Vale, Eduæ,
Idibus Aprilis,